

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **J. E.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 2. 8. 2021, č. j. 085427/2021/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Příkazem Městského úřadu Příbram (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 4. 2021, č. j. MeUPB 42600/2021/Šn (dále jen „rozhodnutí o přestupku“), byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 5. 4. 2021 v 11:49 hodin v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona řídil na 61,5 km silnice I/4 ve směru na Prahu motorové vozidlo C., registrační značky XA, v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem. Rozborem krevního vzorku byla žalobci zjištěna hladina alkoholu v krvi 0,41 g/kg. Za uvedené protiprávní jednání byl žalobci uložen trest pokuty ve výši 6 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci dne 8. 5. 2021.

2. Správní orgán I. stupně vydal dne 10. 6. 2021 rozhodnutí, č. j. MeUPB 5912/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalobci podle § 21c odst. 5 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silniční dopravě“) odňal oprávnění řidiče taxislužby, jelikož v důsledku spáchání předmětného přestupku přestal splňovat podmínku spolehlivosti podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 téhož zákona.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém zejména rozporoval skutkové okolnosti spáchaného přestupku s tím, že v důsledku svého zdravotního stavu trpí tzv. medikační opilostí.
4. Dne 2. 8. 2021 vydal žalovaný v záhlaví označené rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se zcela ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Dále upozornil, že odvolací námitky žalobce se netýkají nosných důvodů prvostupňového rozhodnutí, ale směřují proti pravomocnému rozhodnutí o přestupku, které však nelze v rámci tohoto řízení přezkoumávat.

II. Obsah podání účastníků

5. Žalobce v žalobě zejména brojí proti závěru žalovaného, že jeho odvolací námitky nejsou pro tuto věc relevantní a měly být uplatněny již v řízení o přestupku. Žalobce upozorňuje, že od začátku roku 2021 se u něj projevíly zdravotní potíže, dne 3. 6. 2021 musel dokonce podstoupit operaci a dosud trpí nesnesitelnými bolestmi. Žalobce má za to, že v řízení o přestupku se nemohl řádně bránit, přičemž skutkové okolnosti popsane v rozhodnutí o přestupku nejsou objektivní, jelikož nezohledňují jeho dlouhodobou medikaci, která je způsobilá přivodit stavy tzv. medikační opilosti, kdy alkohol v těle není odbouráván běžnou cestou.
6. Žalobce dále nesouhlasí s tím, že na něj bylo možné ve smyslu § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě hledět jako na nespolehlivého k výkonu práce řidiče taxislužby. Zdůrazňuje přitom, že se přestupkového jednání nedopustil a specifické okolnosti daného případu nemají žádnou souvislost s výkonem práce řidiče taxislužby.
7. Žalobce má konečně za to, že správní orgány dostatečně nezohlednily konkrétní skutkové okolnosti daného případu. K závěru o žalobcově nespolehlivosti podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě si přitom neopatřily dostatek důkazů a skutkový stav nezjistily bez důvodných pochybností. Podle žalobce navíc správní orgány porušily základní zásady správního řízení zakotvené v § 2, 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“). Žalobce dále považuje napadené rozhodnutí za formalistické a zjevně nespravedlivé, jelikož nezohledňuje jeho objektivní zdravotní stav a

nepřihlíží ke smyslu a účelu dané právní úpravy. Na podporu své argumentace žalobce odkazuje zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 5. 2012, č. j. 5 As 123/2011 - 51, ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010 - 132, ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 15/2010 - 90, a ze dne 27. 8. 2020, č. j. 6 As 148/2020 - 28, č. 4075/2020 Sb. NSS.

8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě setrvává na závěru, že pravomocným rozhodnutím o přestupku bylo řádně prokázáno, že žalobce není spolehlivým k výkonu práce řidiče taxislužby podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě, a proto mu muselo být příslušné oprávnění odňato.

III. Posouzení věci soudem

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
10. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Žaloba není důvodná.
12. Podle § 21c odst. 5 písm. b) zákona o silniční dopravě „[o]právnění řidiče taxislužby odejme dopravní úřad příslušný podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu řidiče taxislužby, pokud jeho držitel přestal být spolehlivým podle § 9 odst. 2; vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby je prvním úkonem v řízení.“
13. Podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě [z]a spolehlivého se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, komu byl v posledních 2 letech uložen správní trest za přestupek spočívající v řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejích vlivem.“
14. Z uvedeného vyplývá, že k výkonu taxislužby musí řidič splňovat podmínku spolehlivosti. V případě ztráty spolehlivosti je pak správní orgán povinen řidiči oprávnění k výkonu taxislužby odejmout (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 8. 2018, č. j. 1 As 222/2018 - 22, odst. 27). Správní orgán zde nemá žádný prostor k uvážení. Odejmutí oprávnění je vyjádřením zájmu společnosti na tom, aby činnost řidiče taxislužby vykonávaly pouze spolehlivé osoby, které nepáchají závažné přestupky či trestnou činnost související s řízením motorových vozidel. Nejedná se přitom o trestněprávní sankci, která by řidiče podruhé postihovala za spáchání téhož přestupku či trestného činu, ale o zákonem stanovené opatření, jehož smyslem je zabránit konkrétnímu řidiči nerespektujícímu jeho zákonné povinnosti v dalším výkonu taxislužby (rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2009, č. j. 7 As 11/2009 - 66, a ze dne 22. 3. 2013, č. j. 8 As 32/2012 - 63, č. 2894/2013 Sb. NSS, bod 68).
15. S ohledem na povahu žalobní argumentace soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu v posuzované věci je pouze rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby vydané

z důvodu, že žalobce spácháním předmětného přestupku přestal být spolehlivým podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě. Naproti tomu předmětem přezkumu v této věci není rozhodnutí o přestupku, proti kterému mohl žalobce podat zákonem předvídané opravné prostředky, což však neučinil. Rozhodnutí o přestupku je navíc samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž jeho zákonnost nelze posuzovat v rámci přezkumu rozhodnutí jiného. Jakkoliv výsledek řízení o přestupku může být výchozím předpokladem pro řízení o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, jedná se o dvě samostatná řízení se zcela rozdílným účelem, v nichž se řeší odlišné skutkové a právní otázky (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2021, č. j. 6 A 65/2019 - 40, bod 33, a ze dne 9. 9. 2021, č. j. 3 A 201/2018 - 43, bod 22). Správní orgány tak v řízení o odnětí oprávnění řidiče taxislužby nemohou přezkoumávat zákonnost pravomocného rozhodnutí o přestupku, ani se podrobněji zabývat skutkovými okolnostmi spáchání přestupku. Tímto rozsahem přezkumu je při zachování dispoziční zásady vázán rovněž soud. Zjednodušeně řečeno, v řízení o odnětí oprávnění řidiče taxislužby nelze úspěšně napadnout rozhodnutí o přestupku, které má vliv na posouzení spolehlivosti řidiče ve smyslu § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě. Právě to však žalobce činí, když namítá, že skutkové okolnosti popsané v rozhodnutí o přestupku nejsou objektivní, jelikož nezohledňují jeho dlouhodobou medikaci. Již z toho důvodu je uvedená žalobní námitka nutně nedůvodná, jelikož přesahuje meze soudního přezkumu napadeného rozhodnutí.

16. Správní orgány v posuzované věci jasně vymezily, na základě jaké skutečnosti bylo žalobci odňato oprávnění řidiče taxislužby, a sice že přestal splňovat podmínku spolehlivosti podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě, jelikož byl rozhodnutím o přestupku uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Uvedený přestupek, jehož skutková podstata spočívá v tom, že fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích „*v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,*“ spadá do kategorie závažných protiprávních jednání ovlivňujících spolehlivost řidiče taxislužby. Lichá je proto námitka žalobce, že přestupkového jednání nemá žádnou souvislost s výkonem práce řidiče taxislužby. Splněna je též další podmínka předvídaná § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě, tedy že žalobci byl za tento přestupek uložen správní trest, a to konkrétně trest pokuty ve výši 6 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Konečně byla splněna i časová podmínka, aby byl trest za tento přestupek uložen v posledních 2 letech, neboť rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci dne 8. 5. 2021 a k odnětí řidičského oprávnění došlo dne 6. 8. 2021, kdy nabylo právní moci napadeného rozhodnutí [srov. § 21c odst. 7 písm. b) zákona o silniční dopravě]. Soud se proto zcela ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že spácháním předmětného přestupku přestal být žalobce spolehlivým podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě, a proto mu muselo být v souladu s § 21c odst. 5 písm. b) téhož zákona odňato oprávnění řidiče taxislužby.
17. Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že si správní orgány neopatřily dostatek důkazů a skutkový stav nezjistily bez důvodných pochybností. Součástí správního spisu je mj. stejnopis pravomocného rozhodnutí o přestupku, který poskytuje dostatečný podklad pro závěr, že žalobce přestal splňovat podmínku spolehlivosti ve smyslu § 9 odst. 2 písm. b) bodu 1 zákona o silniční dopravě. Jiné důkazy, které by svědčily o opaku (např.

rozhodnutí vydané v přezkumném řízení, jímž by bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno), přitom žalobce v průběhu správního řízení nepředložil ani nenavrhl.

18. Soud konečně neshledal, že by správní orgány v daném případě jakkoliv porušily základní zásady správního řízení ve smyslu § 2, 3 a 4 správního řádu. Nutno podotknout, že žalobce tuto námitku formulovat značně obecně s odkazy na zcela nesouvisející judikaturu NSS, aniž by tvrzená pochybení vztáhl k nosným důvodům napadeného rozhodnutí. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce spekulativně domýšlel žalobní argumentaci. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

19. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
20. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. září 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu